

„Честни човѣче,
„Приеми, моля, отъ пощата сто жълтици. Тия
пари сж за добрата Милка, твоята дъщеря, която
има най-скжпото съкровище на свѣта: работни и
честни родители. Паритѣ праща непознатиятъ чо-
вѣкъ, който онзи день си бѣ изгубилъ кесията.“

Съсѣди.

Петко

Добъръ день, добра съсѣдко!

Сийка

Далъ ти богъ добро, бре Петко!

Петко

На кждѣ се тѣй завивашъ?

Сийка

Ами ти кждѣ отивашъ?

Петко

Да седя ми тѣй дотѣгна,
Близо имаме гора.
Рекохъ тѣзъ кола да стегна,
Че дърва да събера.

Сийка

Азъ пѣкъ стана двѣ недѣли
Ужъ сѣ бързамъ да преда,
Ала още двѣ кждѣли
Не можахъ да изпреда.

Петко

Всѣкой зимнина нарежда;
Сийке, бързай да предешъ,
И отъ твоята тънка прежда
Нѣщо да ми изтъчешъ.